

самотни и съ огрижени лица —
 тълпи
 служащи

и

работници.

Насрѣща имъ
 градътъ е всѣкидневенъ:
 съсь гнѣвенъ

тътенъ

ги посрѣщатъ

трамвайнитѣ коли.

И продавачитѣ на вестници
 съсь бодри викове размахватъ
 развяни свитѣци въ ржце.

Това е сутрешната пѣсень,
 подъ чийто ритъмъ упорито
 срещу града надига всѣки
 разведрено лице
 и бързо вестника разгрѣща —
 обгрѣща

съ трескави очи

ония думи и названия,
 свѣтътъ въ които съсь разбрани
 и близки

истини

звучи.